

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

อมร สมปัญญา

- 2 ส.ค. 2561
375600 ๖๐๐๔๖๖๐๐

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป

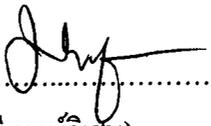
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤศจิกายน 2560

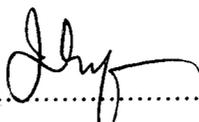
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ อมร สมปัญญา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

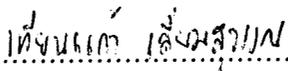
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.สุณี หงษ์วิเศษ)

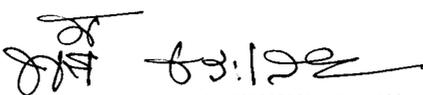
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุณี หงษ์วิเศษ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุปราณี ชรรณพิทักษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจน์ย์ ธารเสนา)

วันที่.....16.....เดือน.....พฤศจิกายน.....พ.ศ...2560....

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ ดร.สุณี หงษ์วิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำชี้แนะ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งผลให้การศึกษสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในความกรุณาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้มาผสมผสานจนสามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต และ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ และ ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของเครื่องมือในการวิจัย

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณนางสาวดวงกมล สิริยานนท์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและช่วยให้กำลังใจการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณมารดา ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอันสำคัญยิ่งตลอดมา และขอขอบคุณเพื่อนนิสิตร่วมหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป (ภาคค่ำ) รุ่นที่ 11-2 ที่ให้ความช่วยเหลือเสมอมา

อมร สมปัญญา

58930255: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: การยอมรับ/ เทคโนโลยีสารสนเทศ

อมร สมปัญญา: การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (ACCEPTANCE OF INFORMATION TECHNOLOGY BY STUDENTS OF THE GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION, BURAPHA UNIVERSITY)
 อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: สุณี หงษ์วิเศษ, ปร.ด. 58 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาและเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน เก็บข้อมูลจากนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 292 คน โดยการแจกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และสถิติ One-way ANOVA ผลการศึกษาสรุปดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีรายด้าน คือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ และเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความต้องการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

58930255: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A. (GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: ACCEPTANCE/ INFORMATION TECHNOLOGY

AMORN SOMpanya: ACCEPTANCE OF INFORMATION TECHNOLOGY BY STUDENTS OF THE GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION, BURAPHA UNIVERSITY. ADVISOR: SUNEE HONGVISET, Ph.D. 58 P. 2017.

The objectives of this study are to examine the acceptance of information technology among students of the Graduate School of Public Administration, Burapha University and the compare the results by sex, age, educational level, average monthly income, job, highest level of education achieved, and the number of hours per day students use computers. The study population consisted of 292 students of the Graduate School of Public Administration, Burapha University, who were asked to answer questionnaires. The statistics employed include percentage, frequency, average, standard deviation, t-test and One-way ANOVA.

The results indicate that students of the Graduate School of Public Administration, Burapha University have a high level of acceptance of IT. The factors of acceptance of IT were, in order, knowing the utility of IT, knowing ease of use, and acceptance of IT as a tool. Comparison of student characteristics revealed that males and females did not differ in their desire to develop knowledge of IT, while the other characteristics of age, educational level, average monthly income, job, highest level of education achieved, and the number of hours per day students use computers differed when the level of statistical significance was set at 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ.....	5
ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา.....	13
ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	21
ประชากร.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
เกณฑ์การแปรผล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	25
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	26
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	30
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	34
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
สรุปผลการวิจัย	39
อภิปรายผล.....	41
ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม.....	48
ภาคผนวก.....	51
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	58

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากร.....	21
2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	26
3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	26
4 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	27
5 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	27
6 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกกระดั้บการศึกษาสูงสุด.....	28
7 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกกระดั้บการศึกษาของนิสิต.....	28
8 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนชั่วโมง การใช้คอมพิวเตอร์.....	29
9 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ ประโยชน์.....	30
10 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ ความง่ายในการใช้งาน.....	32
11 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	33
12 เปรียบเทียบระหว่างเพศกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	34
13 เปรียบเทียบระหว่างอายุ กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	34
14 เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	35
15 เปรียบเทียบอาชีพ กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	36
16 เปรียบเทียบระดับการศึกษาสูงสุด กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	36
17 เปรียบเทียบระดับการศึกษาของนิสิต กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	37

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18	เปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวันกับการยอมรับเทคโนโลยี
	สารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา..... 37

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย TAM.....	2

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าองค์กรไหนมีข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่ถูกต้อง แม่นยำและก้าวทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ก็สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การควบคุมการปฏิบัติงาน และการติดตามประเมินผลโครงการต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ขององค์กรทั้งภาครัฐ ทั้งภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนช่วยในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยให้มีเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล ค้นหาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียนและการทำวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาใน

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เปิดการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก โดยยุทธศาสตร์ของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมุ่งยกระดับของวิจัยและวิชาการ ในการดำเนินงานและส่งเสริมการจัดทำวิจัย โดยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ และช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาให้นิสิตใช้ อาทิเช่น ระบบฐานข้อมูล (ThaiLIS) ช่วยในการค้นหางานวิจัย ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ช่วยในการทำงานวิจัย โปรแกรม EndNote ช่วยในการจัดทำข้อมูลบรรณานุกรม เป็นต้น

แต่ทั้งนี้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แม้ว่าจะมีประโยชน์ สามารถใช้งานได้รวดเร็วและง่ายต่อการใช้งานระบบนั้น ระบบสารสนเทศก็ตามมาด้วยปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยนิสิตบางคนยังไม่รับรู้ด้วยซ้ำว่ามีระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยมีขึ้นมาเพื่ออะไร และสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยจะศึกษาถึงระบบสารสนเทศโดยเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตในด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการใช้งานง่าย ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลต่อการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ

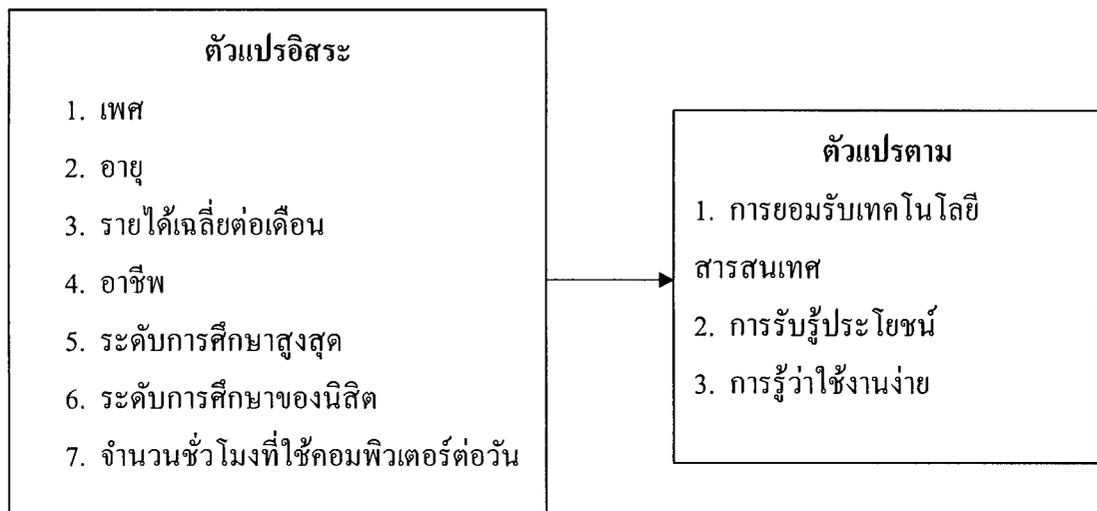
จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อหาแนวทางการสนับสนุนในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิตและจำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ (Davis, 1989 อ้างถึงใน พัทรินทร์ พุ่มล่ำเจียก, 2556) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ การรู้ว่าใช้งานง่าย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเรื่องการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย TAM (Davis, 1989)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางสนับสนุนการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาสำหรับตัวแปรที่ใช้ในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 1.4 อาชีพ
 - 1.5 ระดับการศึกษาสูงสุด
 - 1.6 ระดับการศึกษาของนิสิต
 - 1.7 จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 2.1 การรับรู้ถึงประโยชน์
 - 2.2 การรับรู้ว่าจะใช้งานง่าย
 - 2.3 การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ

ขอบเขตด้านประชากร: นิสิตระดับปริญญาโท จำนวน 210 คน และนิสิตระดับปริญญาเอก ซึ่งกำลังศึกษา จำนวน 82 คน รวม 292 คน (วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, 2560)

ขอบเขตด้านระยะเวลา: ดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือนสิงหาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2560

ขอบเขตด้านพื้นที่: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง การรับรู้วาระบบสารสนเทศที่นำมาใช้นั้นก่อให้เกิดประโยชน์ ซึ่งการรับรู้ประโยชน์มีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจใช้ระบบสารสนเทศ

การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน หมายถึง เทคโนโลยีสารสนเทศง่ายในการเรียนรู้ที่จะใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงต่อการใช้ระบบและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการใช้ระบบโดยส่งผ่านการรับรู้ประโยชน์

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ หมายถึง ทัศนคติของผู้ใช้ ที่เกิดขึ้นจากผลของการรับรู้ถึงประโยชน์และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้ระบบซึ่งหากผู้ใช้รับรู้ว่าคุณประโยชน์หรือใช้งานง่ายผู้ใช้อาจเกิดทัศนคติที่ดีต่อระบบนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อไปยังความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีนั้น

การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การรับรู้ถึงประโยชน์ รับรู้ว่าใช้งานง่ายและทราบข้อมูลหรือเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศแล้วได้ประเมินและตัดสินใจยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้หรือปฏิบัติงานต่าง ๆ

ระดับการศึกษาของนิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ผลการศึกษาวิจัย เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
2. ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา
3. ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

Davis (1989) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า พฤติกรรมหรือการกระทำที่ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากทัศนคติที่มีต่อการใช้งานระบบสารสนเทศ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมต่อการรับรู้ว่าใช้งานง่าย และการรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบผู้ใช้งาน แสดง พฤติกรรมการใช้ออกมาในรูปแบบใดก็ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีต่อการใช้งานถ้าผู้ใช้มีทัศนคติเชิงบวกกับระบบสารสนเทศก็จะมีพฤติกรรมการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศด้วย Klonglan and Coward (1970) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า เป็นการยอมรับทางจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยอมรับ

ดังนั้น การยอมรับความคิดเห็นเกี่ยวกับนวัตกรรมหลังจากประเมินค่าแล้ว แต่ยังไม่ปฏิบัติการเริ่มนำความรู้ไปใช้ การยอมรับการปฏิบัติหลังจากการได้ทดลองใช้ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการยอมรับทั้งสิ้น Foster (1973) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า การที่ประชาชนได้รับการเรียนเรียนรู้โดยการศึกษาผ่านขั้นของการรับรู้ ซึ่งจะเกิด การยอมรับขึ้น และถ้าหากได้รับการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้นั้นจะเกิดผลต่อเมื่อได้รับการ ทดลองปฏิบัติ โดยเมื่อเขาแน่ใจแล้วว่าสิ่งนั้นสามารถ ใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง จึงกล้าตัดสินใจ ยอมรับในสิ่งนั้น

Rogers (2003) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า การยอมรับเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นทางจิตใจภายในบุคคลเริ่มจากการได้ยินเรื่อง วิชาการ

นั้น จนกระทั่งยอมรับไปใช้ในที่สุด กระบวนการนี้มีลักษณะคล้ายกับกระบวนการเรียนรู้ และการตัดสินใจ

เพลินพร ผิวงาม (2533, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า การยอมรับเป็นพฤติกรรมของบุคคล ในการที่จะรับเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เห็นว่า ดีกว่าไปปฏิบัติทั้งรูปธรรมและนามธรรม โดยการยอมรับจะเกิดขึ้นเนื่องจากผ่าน กระบวนการเรียนรู้ ซึ่ง ระยะเวลาในการตัดสินใจต้องการในสิ่งนั้นอาจจะใช้ระยะเวลาเป็นปี

ปราวีณา สุวรรณัฐ โขติ และปรัชญนันท์ นิลสุข (2548, หน้า 25-30) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไว้ว่า การก่อเกิดนวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ ๆ ทางด้าน เทคโนโลยีที่จะนำไปใช้ มักมีปัญหาในเรื่องของความไม่เข้าใจ ความไม่รู้ และความไม่แน่ใจในเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่เกิดขึ้นว่าจะเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้หรือไม่ ประเด็นสำคัญประการหนึ่งของการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้ คือการรับรู้ถึงประโยชน์ที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้และเหมาะสมต่อการนำไปใช้จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึงพฤติกรรมหรือการกระทำโดยได้รับ อิทธิพลโดยตรงจากทัศนคติที่มีต่อการใช้งานผู้ใช้จะแสดงพฤติกรรมการใช้ออกมาในรูปแบบใด ก็ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่มีต่อการ ใช้งาน ถ้าผู้ใช้มีทัศนคติเชิงบวกกับระบบสารสนเทศก็จะมีพฤติกรรม ในการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ ตลอดจนแนะนำให้ผู้อื่นใช้ต่อด้วยประโยชน์ของพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ นักการตลาดมุ่งศึกษา การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมกับพฤติกรรมผู้ใช้ระบบ สารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่

1. ทฤษฎีพฤติกรรมการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทฤษฎีการกระทำตามหลัก เหตุและผล (The theory of reasoned action: TRA) นำเสนอ โดย Ajzen and Fishbein (1980) ซึ่งเป็น ทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม (Social psychology) ที่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ มากที่สุด โดยได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความเชื่อบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพราะ คิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมเนื่องจากจะต้องพิจารณาเหตุและผลก่อนการกระทำเสมอหลักการ ของ TRA คือปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้นคือ ความตั้งใจ แสดงพฤติกรรม (Behavioral intention) ซึ่งความตั้งใจแสดงพฤติกรรมจะได้รับอิทธิพลจาก 2 ปัจจัย ได้แก่

1) ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม (Attitudes towards the behavior) คือปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ประกอบด้วย ความเชื่อ ความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบเกี่ยวกับพฤติกรรม โดยเชื่อว่าถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าจะให้ผลทางบวกก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นด้วยในทางตรงข้ามกันถ้าบุคคลมีความเชื่อว่า

ให้ผลทางลบก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นเช่นกัน 2) บรรทัดฐานของบุคคลที่มีโดยรอบการแสดงพฤติกรรม (Subjective norm) คือการรับรู้ของแต่ละบุคคลความคาดหวังหรือความต้องการของกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในการแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมใด ๆ เช่น คนในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น ข้อจำกัดของ TRA คือ พฤติกรรมของแต่ละบุคคลอาจไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง ถ้าหากพฤติกรรมนั้นมีความซับซ้อนมากกว่าความสามารถของบุคคลจะควบคุมได้ ทฤษฎี TRA จึงได้ถูกพัฒนาและกลายเป็นทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior: TPB) ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior) ถูกนำเสนอโดย Ajzen (1985) โดยมีการเพิ่มปัจจัยในการรับรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการแสดงพฤติกรรมใด ๆ (Perceived behavior control) เพื่อลดข้อจำกัดของทฤษฎี TRA หลักการของ TPB จะทำการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับแรงขับเคลื่อนจากความตั้งใจแสดงพฤติกรรมโดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจแสดงพฤติกรรมประกอบด้วย 3 ปัจจัยได้แก่ (1) ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม (2) บรรทัดฐานของบุคคลที่มีโดยรอบการแสดงพฤติกรรม (3) การรับรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรมของตนเองในการแสดงพฤติกรรมคือการรับรู้ความยากหรือง่ายในการแสดงพฤติกรรมถ้าบุคคลรับรู้ว่าจะสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นโดยไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก บุคคลจะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ข้อจำกัดของ TPB คือ การนำมาอธิบายทัศนคติและพฤติกรรมอาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้เช่น ข้อจำกัดที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตั้งใจแสดงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงเมื่อเวลาผ่านไปจึงนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (The technology acceptance model: TAM) แบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (TAM) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการใช้เป็นตัวชี้ความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยีถูกคิดค้นขึ้น โดย Davis (1989) ซึ่งได้มีการปรับแต่งเพิ่มเติมมาจากทฤษฎีการกระทำตามหลักเหตุและผล (The theory of reasoned action) พัฒนามาเป็นแบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (TAM) เพื่อใช้ศึกษาการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน

ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน (Attitude towards using) เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการศึกษา พฤติกรรมของผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพราะคิดว่าเป็นสิ่งสมควรกระทำ เนื่องจากบุคคลจะพิจารณาเหตุผลก่อนการกระทำเสมอ Davis (1989); Veloutsou (2007) ได้ศึกษาการยอมรับการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศโดยมีการเพิ่มความเชื่อมั่นในตราสินค้าและความเชื่อมั่นในการให้บริการที่มี อิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน เนื่องจากการซื้อขายผ่านช่องทาง

ออนไลน์ผู้ซื้อจะต้องคำนึงถึงความน่าเชื่อถือของตราสินค้า เช่น ความปลอดภัยของการทำธุรกรรมทางการเงินและความไว้วางใจในการให้บริการ

ความหมายของทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน

Ajzen and Fishbein (1980) ได้ให้ความหมายของทัศนคติที่มีต่อการใช้งานไว้ว่าเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นจากผลของการรับรู้ถึงประโยชน์และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบซึ่งหากผู้ใช้รับรู้ว่าคุณประโยชน์นั้นมีประโยชน์หรือใช้งานง่ายผู้ใช้ก็จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อระบบนั้นซึ่งจะส่งผลต่อไปยังความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีนั้น

Davis (1989) ได้ให้ความหมายของทัศนคติที่มีต่อการใช้งานไว้ว่าเป็นความคิดเห็น ความรู้สึกชอบ ความคาดหวังของผู้ใช้ที่เกิดจากการรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ถึงความง่าย ต่อการใช้งานซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล การตัดสินใจภายใต้ความเชื่อถึงผลของการกระทำว่าเป็นทางบวกหรือทางลบและบุคคลที่ประเมินพฤติกรรมความเชื่อว่าเป็นผลลัพธ์ทางบวก จะมีทัศนคติที่ดีต่อการกระทำพฤติกรรมนั้นในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ประเมินพฤติกรรมว่าเป็นทางลบจะมีทัศนคติไม่ดีต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น

Kotler and Keller (2012) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า คือ ความคิด ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อยู่ในตัวโดยปกติแล้วผู้บริโภคจะมีความเชื่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันและจะซื้อผลิตภัณฑ์ตามความเชื่อของตัวเองทำให้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจต่อสิ่งนั้นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีจะแสดงออกในสิ่งที่ดีด้วยการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลทำได้ยากแต่ทำได้และเมื่อสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้บริโภคได้จะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าทัศนคติที่มีต่อการใช้งานหมายถึง ความคิดเห็น และความคาดหวังของผู้ใช้ที่ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากความน่าเชื่อถือการรับรู้ว่าคุณประโยชน์

ประโยชน์ของทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน

ทัศนคติต่อพฤติกรรมกล่าวคือ พฤติกรรมถูกกำหนดขึ้น โดยทัศนคติที่มีต่อระบบสารสนเทศมีผลมาจากความเชื่อของบุคคลว่าการกระทำในพฤติกรรมใด ๆ นั้นจะได้รับผลแน่นอนและมีโอกาสประเมินผลลัพธ์ที่ออกมา (Ajzen & Fishbein, 1980) การประเมินของบุคคลที่มีต่อการรับรู้ถึงประโยชน์และความง่ายของการใช้งานระบบสารสนเทศ ส่งผลทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการใช้งานถ้าผู้ใช้มีทัศนคติที่ดีต่อระบบสารสนเทศผู้บริโภคจะแสดงพฤติกรรมการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศนั้น (Ajzen, 1985) สรุปว่าทัศนคติที่มีต่อการใช้งานมีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ (Davis, 1989)

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้งานกับพฤติกรรมของผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ทัศนคติที่มีต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้อย่างมาก นักวิจัยจำนวนมากเลือกใช้ปัจจัยนี้มาทำการศึกษาและทดสอบสมมติฐานซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่สนับสนุนต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ ดังนั้นจะเห็นได้จากงานวิจัยส่วนใหญ่เสนอให้ใช้ปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการใช้งานเพื่อทำการวัด ความเชื่อ ความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างไรก็ตามการวัดทัศนคติที่มีต่อการใช้งานสอดคล้องกับ 1) ทฤษฎีของ Ajzen and Fishbein (1980) ที่กล่าวไว้ว่าบุคคลจะประเมินภาพรวมของพฤติกรรม จากความเชื่อถึงผลที่น่าจะตามมาไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมบุคคลที่ประเมินพฤติกรรมและเชื่อว่าจะให้ผลเชิงบวกบุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม 2) ทฤษฎีของ Ajzen (1985) ที่กล่าวไว้ว่าการแสดงพฤติกรรมใด ๆ นี้จะถูกกำหนดด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่อาจส่งเสริม หรือขัดขวางการ แสดงพฤติกรรมนั้น 3) แบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของ Davis (1989) ที่กล่าวไว้ว่าความคิดเห็น ความรู้สึกชอบ และความคาดหวังของผู้ใช้ที่เกิดจากการรับรู้ถึงประโยชน์และการรับรู้ว่ายางานง่ายจะส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

การรับรู้ว่ายางานง่าย

ความหมายของการรับรู้ว่ายางานง่าย

Davis (1989) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่ายางานง่ายไว้ว่า การรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งานระบบพิเศษใด ๆ คือ ความเชื่อว่าระบบสารสนเทศสามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก ซึ่งหมายถึงระดับที่ผู้ใช้คาดหวังต่อเทคโนโลยีที่เป็นเป้าหมายว่าต้องง่ายต่อการใช้งานและเป็นอิสระจากความพยายามเทคโนโลยีใดที่ใช้งานง่ายและสะดวกไม่ซับซ้อน จะมีความเป็นไปได้มากที่จะได้รับการยอมรับจากผู้ใช้งาน ดังนั้นการรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งานมีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ

Szajna (1996) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่ายางานง่ายไว้ว่า คือ ระดับความคาดหวังต่อระบบสารสนเทศว่าต้องมีความง่าย สะดวก และไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการใช้ เป็นปัจจัยที่กำหนดในแง่ความสำเร็จที่ได้รับว่าตรงตามความต้องการที่คาดหวังไว้หรือไม่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์และพฤติกรรมของผู้ใช้

Radner and Rothschild (1975) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่ายางานง่ายไว้ว่าเป็นระดับที่คนเชื่อว่าการใช้งานระบบไม่ต้องใช้ความพยายามและมีความความสะดวกในการใช้งาน หากผู้ใช้เกิดการรับรู้ว่ายางานง่ายทำให้มีแนวโน้มที่จะได้รับการยอมรับจากผู้ใช้งาน

2. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) Vroom (1964) ได้เสนอรูปแบบของ ความคาดหวังในการทำงานซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ ในการทำงานโดยความพยายามของทฤษฎีนี้จะเน้นเรื่องของการจ่ายและการให้รางวัลตอบแทนเน้น ในเรื่องพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้ต่อเรื่องผลงาน ผลรางวัลและผลลัพธ์ของความพึงพอใจต่อ เป้าหมายจะเป็นตัวกำหนดระดับความ พยายามของพนักงาน Vroom ได้เสนอรูปแบบของความ คาดหวังในการทำงานเรียกว่า VIE theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการ จูงใจของมนุษย์ในการทำงาน

$V = \text{Valance}$ หมายถึงระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมายรางวัล คือ คุณค่า หรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

$I = \text{Instrumentality}$ หมายถึง ความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัล ระดับที่ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง คือ เป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของ ผลลัพธ์ที่ได้ (เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน)

$E = \text{Expectancy}$ หมายถึง ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้ซึ่งผลลัพธ์หรือ รางวัลที่ ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม) ทฤษฎีความคาดหวังมุ่งอธิบายพฤติกรรมของบุคคลว่า เป็นเรื่องของเป้าหมายของบุคคล ความ คาดหวังในการบรรลุเป้าหมายและความคาดหวังในการที่จะแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งบุคคลจะต้องสามารถกำหนด และเข้าใจผลที่ต้องการจะบรรลุรวมถึง โอกาสที่จะบรรลุผลดังกล่าว

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ว่ายางานง่ายกับทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน การรับรู้ว่ายางานง่ายมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งานอย่างมาก นักวิจัยจำนวนมาก เลือกใช้ปัจจัยนี้มาทำการศึกษาและทดสอบสมมติฐานซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่สนับสนุนต่อทัศนคติ ที่มีต่อการใช้งาน

Chia-Lin Hsu, Mu-Chen Chen, Yu-Hsiang Lin (2013) ดังนั้นจะเห็นได้จากงานวิจัย ส่วนใหญ่เสนอให้ใช้ปัจจัยการรับรู้ว่ายางานง่าย คือ ระดับที่คนเชื่อว่าการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ เป็นเรื่องที่ง่ายปราศจากความพยายามและสามารถใช้งานได้สะดวก จึงมีแนวโน้มที่ผู้ใช้จะให้การยอมรับเทคโนโลยีใหม่นี้

สรุปการยอมรับคือ การรับรู้ว่ายาระบบ ง่ายต่อการใช้งาน ปัจจัยที่กำหนดในแง่ปริมาณหรือ ความสำเร็จที่ได้รับว่าตรงกับความต้องการที่คาดหวังไว้หรือไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน และพฤติกรรมของบุคคลเป็นเรื่องของเป้าหมายของบุคคลความคาดหวังในการบรรลุเป้าหมายและความคาดหวังในการที่จะแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

แนวคิดและทฤษฎีการรับรู้ถึงประโยชน์

การรับรู้ถึงประโยชน์เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการรับรู้ของแต่ละบุคคลว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างไร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความหมายของการรับรู้ถึงประโยชน์

Davis (1989) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ถึงประโยชน์ไว้ว่า เป็นระดับความเชื่อของแต่ละบุคคลที่รับรู้ถึงการใช้งานระบบพิเศษใด ๆ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและเสนอทางเลือกที่มีคุณค่าสำหรับการปฏิบัติงานรวมทั้งถ้าใช้เทคโนโลยีใหม่นี้จะทำให้ได้งานที่มีคุณภาพหรือทำงานเสร็จเร็วซึ่งการรับรู้ถึงประโยชน์นั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงการยอมรับการใช้เทคโนโลยีของบุคคล (Schein, 1980; Vroom, 1964)

Halilovic and Cicic (2011) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ถึงประโยชน์ไว้ว่าการรับรู้ถึงประโยชน์เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับผลที่คาดหวังไว้ส่งผลถึงความพึงพอใจและการรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบสารสนเทศที่จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์การเรียนรู้ในอดีตที่ผ่านมา

4. ทฤษฎีความสามารถตนเอง (Self-efficacy theory) Bandura (1982) ได้ให้ความหมายของความสามารถตนเองไว้ว่าเป็นการตัดสินใจความสามารถตนเองว่าสามารถทำงานได้ในระดับใดหรือความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตความเชื่อในความสามารถของตนเองพิจารณาจากความรู้สึกรู้สึก ความคิด การตั้งใจและพฤติกรรม ซึ่งบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองสูงจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จและมีความเป็นอยู่ที่ดีเมื่อเผชิญปัญหาหรืองานที่ยากจะเป็นสิ่งที่ทำให้เขาแก้ไขโดยใช้ความพยายามถึงแม้จะล้มเหลวเขาก็จะมองความผิดพลาดไปที่พยายามไม่เพียงพอหรือขาดความรู้และทักษะในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองที่จะมองงานที่ ยากว่าเป็นภาวะคุกคามจะหลีกเลี่ยงและล้มเลิกการกระทำนั้น ๆ เมื่อมีความผิดพลาดจะมองว่าตนเองด้อยขาด ความสามารถ ทฤษฎีความสามารถของตนเองเป็นทฤษฎีของ Bandura เป็นนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ได้ พัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social learning theory) สาเหตุของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมของ Bandura นั้นมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานั้น ไม่ได้เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแต่เพียง อย่างเดียว หากแต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลร่วมด้วยและการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นจะต้อง ร่วมกันในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal determinism) กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมทฤษฎีความสามารถตนเองประกอบด้วยแนวคิดที่สำคัญคือ การรับรู้ ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติซึ่งความแตกต่างระหว่างการรับรู้

ความสามารถตนเองกับความคาดหวังในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (Outcome expectation) มีดังนี้

1. การรับรู้ความสามารถตนเอง (Perceived self-efficacy) ซึ่ง Bandura ได้ให้ความหมายว่าเป็นการตัดสินใจความสามารถตนเองว่าสามารถทำงานได้ในระดับใด หรือความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตความเชื่อในความสามารถตนเอง พิจารณาจากความรู้สึก ความคิด การตั้งใจและพฤติกรรม

2. ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติ (Outcome expectation) หมายถึง ความเชื่อที่บุคคล ประเมินค่าพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่ปฏิบัติ อันจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้เป็นการคาดหวังในสิ่งที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากพฤติกรรมที่ได้กระทำ

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ว่ายางานง่ายกับการรับรู้ถึงประโยชน์

การรับรู้ว่ายางานง่ายมีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์อย่างมาก นักวิจัยจำนวนมากเลือกใช้ปัจจัยนี้มาทำการศึกษาและทดสอบสมมติฐานซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่สนับสนุนต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ (Hsu et al., 2013) ดังนั้นจะเห็นได้ จากงานวิจัยส่วนใหญ่ เสนอให้ใช้ปัจจัยการรับรู้ว่ายางานง่ายมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ (Davis, 1989) คือเมื่อผู้ใช้รับรู้ว่ายางานง่ายมีความสะดวกในการใช้งานสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้ทำให้เกิดการรับรู้ถึงประโยชน์ (Tsai, 2012) ซึ่งสอดคล้องกับ (1) แบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของ Davis (1989) ที่กล่าวไว้ว่าการรับรู้ว่ายางานง่ายต่อการ ใช้งานคือปัจจัยที่กำหนดในแง่ปริมาณ หรือความสำเร็จที่ได้รับว่าตรงกับความต้องการหรือที่คาดหวังไว้หรือไม่ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย (2) ทฤษฎีความสามารถของตนเองของ Bandura (1982) ที่กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมของคนเรานั้นไม่ได้เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลร่วมด้วยและการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นจะต้องร่วมกัน ในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกันกับปัจจัยทางด้านพฤติกรรม และสภาพแวดล้อม ทฤษฎีความสามารถตนเองประกอบด้วยการรับรู้ความสามารถตนเอง และความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติจากทฤษฎีดังกล่าวมาผู้วิจัยจึงนำปัจจัยด้านการรับรู้ว่ายางานง่ายมาศึกษาการรับรู้ถึงประโยชน์ ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงประโยชน์กับทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน การรับรู้ถึงประโยชน์มีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งานอย่างมาก (Davis, 1989) นักวิจัยจำนวนมากเลือกใช้ปัจจัยนี้มาทำการศึกษาและทดสอบสมมติฐานซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่สนับสนุนต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน จะเห็นได้จากงานวิจัยส่วนใหญ่เสนอให้ใช้ปัจจัยการรับรู้ถึงประโยชน์มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน (Davis, 1989) ปัจจัยที่กำหนดการรับรู้ในแต่ละบุคคลว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานได้อย่างไร ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อ ความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพาพัฒนามาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 และเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2551

วิทยาลัยการศึกษา บางแสน (พ.ศ. 2498-2517) ปี พ.ศ. 2492 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงขึ้นที่ซอยประสานมิตรอำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ในปี พ.ศ. 2498 ได้ขยายวิทยาเขตออกไปอีก 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ตั้งอยู่ที่จังหวัดพระนคร และวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน (พ.ศ. 2517-2533) วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโอนสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จึงมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน

มหาวิทยาลัยบูรพา (พ.ศ. 2533-ปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยบูรพาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านกายภาพ บุคลากร และการพัฒนาระบบบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่เพิ่มขึ้นและมีการขยายงานโดยในปี พ.ศ. 2539 ได้จัดตั้งวิทยาเขตจันทบุรี และในปี พ.ศ. 2540 ได้จัดตั้งวิทยาเขตสระแก้ว มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณแบบผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ด้านสังคมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปรัชญา: สร้างเสริมปัญญา ใฝ่หาความรู้ คู่คุณธรรม ชี้นำสังคม

คำขวัญ: สุโข ปญญาปฏิลาโก ความได้ปัญญา ให้เกิดสุข

วิสัยทัศน์: ขุมปัญญาตะวันออกเพื่ออนาคตของแผ่นดิน (Wisdom of the east for the future of the nation)

พันธกิจ: ดำเนินการจัดการศึกษาอย่างเสมอภาคเท่าเทียม ควบคู่กับการเสริมสร้างเสรีภาพ ทางวิชาการและการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต บนพื้นฐานของหลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพดำเนินการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์

แขนงต่าง ๆ และดำเนินการให้บริการทางวิชาการและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนา ศักยภาพของหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนสังคมชุมชน ให้สามารถรองรับต่อการ เปลี่ยนแปลงและการพัฒนา ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความเป็นพลวัตสูง ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ โดยครอบคลุม การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา และการกีฬา รวมทั้งแสดงบทบาทนำในการพัฒนาสังคม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

สีประจำมหาวิทยาลัย คือ สีเทา-ทอง ซึ่งสีเทา หมายถึง สีของสมอง ความเจริญทาง สติปัญญา

สีทอง หมายถึง คุณธรรม และสีเทา-ทอง หมายถึง บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบูรพาเป็น ผู้ก่อปรด้วยสติปัญญา และมีคุณธรรม

มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบไปด้วย 3 วิทยาเขต 27 คณะ คือ 1) วิทยาเขตบางแสน 2) วิทยาเขตจันทบุรี 3) วิทยาเขตสระแก้ว และประกอบด้วย 27 คณะ ได้แก่ คณะการจัดการและ การท่องเที่ยว คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร คณะดนตรีและการแสดง คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ คณะโลจิสติกส์ คณะวิทยาการสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และการกีฬา คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ วิทยาลัย นานาชาติ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา คณะเทคโนโลยีทาง ทะเล คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ คณะอัญมณี คณะเทคโนโลยีการเกษตร และ คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์

ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาเดิมคือ โครงการปริญญาโททางด้าน รัฐประศาสนศาสตร์สำหรับผู้บริหาร ซึ่งเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 ซึ่งมีรูปแบบ การบริหารจัดการภายในหน่วยงานในลักษณะหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้ งบประมาณจากเงินรายได้ทั้งหมด ต่อมาสภาพมหาวิทยาลัยบูรพา ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2544 ได้มีมติเห็นชอบให้ยกฐานะ โครงการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร เป็นวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ นับตั้งแต่ก่อตั้งเป็นวิทยาลัยการบริหาร รัฐกิจจนถึงปัจจุบัน การดำเนินงานของวิทยาลัย ฯ ได้ก้าวเข้าสู่ปีที่ 12 ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีวิทยาลัย ฯ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งปริญญาโทและปริญญาเอก รวมทั้งได้

สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการและวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

วิสัยทัศน์ “สถาบันแห่งการวิจัยและวิชาการทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับอาเซียน”

วิทยาลัย ฯ โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารวิทยาลัย ฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ขึ้นมาใหม่สำหรับใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานของวิทยาลัย ฯ ในช่วงระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า (ระหว่างปีงบประมาณ 2557 ถึง ปีงบประมาณ 2561) จากวิสัยทัศน์ข้างต้น สามารถอธิบายสาระสำคัญของจุดมุ่งหมายได้ ดังนี้

“การวิจัยและวิชาการทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์” หมายถึง วิทยาลัย ฯ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการวิจัยและวิชาการในขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งครอบคลุมการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการวิจัยเพื่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาประเทศ รวมทั้งมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทางวิชาการของวิทยาลัย ฯ ในมิติต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการฝึกอบรม

“เป็นที่ยอมรับในระดับอาเซียน” หมายถึง ผลงานวิจัยและวิชาการในด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัย ฯ ได้รับการนำเสนอ ตีพิมพ์เผยแพร่และเป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

พันธกิจ

จากวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการวิจัยและวิชาการ วิทยาลัย ฯ ได้กำหนดพันธกิจหลักภายใต้ภารกิจที่ต้องดำเนินการทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) การวิจัยและพัฒนา (2) การผลิตบุคลากรด้านรัฐประศาสนศาสตร์ (3) การบริการวิชาการแก่สังคม (4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ดังนี้

“การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และวิจัยในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อเป็นศูนย์กลางของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ แก้ไขปัญหาของชาติและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้การศึกษาแนวสหวิทยาการและนวัตกรรมทางการบริหาร”

ค่านิยมหลัก

วิทยาลัย ฯ ได้กำหนดค่านิยมหลักเพื่อใช้ในการส่งเสริมและผลักดันให้บุคลากรของวิทยาลัย ฯ เกิดความตระหนักรู้ร่วมกันในการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพทางวิชาการและวิจัยของวิทยาลัย ฯ ต่อไปในอนาคต โดยค่านิยมหลักของวิทยาลัย ฯ ประกอบด้วย 4 ประการสำคัญ ดังนี้

G: Good Governance คือ บุคลากรของวิทยาลัย ฯ ต้องเป็นผู้ที่ดำรงตนอยู่บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งร่วมกันส่งเสริมและผลักดันให้การดำเนินงานของวิทยาลัย ฯ ในทุกมิติ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและหลักการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผล ประสิทธิภาพ

S: Specialized คือ บุคลากรของวิทยาลัย ฯ ต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในงานที่ตนรับผิดชอบ และสามารถเป็นที่ปรึกษาหรือให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น

P: Proactive คือ บุคลากรของวิทยาลัย ฯ ต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายด้วยการมองเห็นไกล เพื่อก้าวไปข้างหน้า โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และประโยชน์สูงสุดของวิทยาลัย ฯ เป็นสำคัญ

A: Ambitious คือ บุคลากรของวิทยาลัย ฯ ต้องเป็นผู้ที่มีความปรารถนาที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งมีความปรารถนาที่จะพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานของวิทยาลัย ฯ ให้เจริญก้าวหน้าและเป็นที่ยอมรับในระดับอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของวิทยาลัย ฯ

จากการประเมินสภาพแวดล้อมทางการบริหาร รวมทั้งการคาดการณ์แนวโน้มการดำเนินงานในอนาคต วิทยาลัย ฯ ได้ดำเนินการวิเคราะห์และกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานระยะ 5 ปี คือ ระหว่างปีงบประมาณ 2557 ถึงปีงบประมาณ 2561 โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพทางวิชาการและการวิจัยของวิทยาลัย ฯ ประเด็นดังกล่าวนี้ สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

1. ทิศทางการพัฒนา ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของวิทยาลัย ฯ ในช่วงปีงบประมาณ 2557-2561 มุ่งเน้นความสำคัญในเรื่องการยกระดับคุณภาพของการวิจัยและวิชาการเป็นหลัก เพื่อให้มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ เป้าประสงค์สำคัญตามแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ จึงเป็นไปเพื่อตอบ โจทย์ของการพัฒนามหาวิทยาลัย ฯ ให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศ ขณะที่ผลงานทางวิชาการและวิจัยที่เกิดขึ้น จะนำมาใช้เป็นองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อการพัฒนาต่อยอด ทั้งใน ส่วนของการทำวิจัย การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการทางวิชาการเพื่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และสังคมชุมชนโดยทั่วไปจาก แนวทางการดำเนินงานที่กำหนด วิทยาลัย ฯ ได้พัฒนายุทธศาสตร์การดำเนินงานเพื่อให้ตอบสนอง ต่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยมีรายละเอียดในส่วนถัดไป เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ วิทยาลัย ฯ โดยคณะผู้บริหารได้ประชุมระดมความคิดเห็น พร้อมทั้ง กำหนดบทบาทของฝ่ายงานทั้ง 4 ส่วน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายใน ให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลและกฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย ฯ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินงานและการพัฒนาของฝ่ายงานต่าง ๆ

2. ฝ่ายวิชาการ มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการและวิจัยของวิทยาลัย ฯ ในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การกำกับ ติดตาม ดูแล ตรวจสอบให้คุณภาพการเรียนการสอนมีมาตรฐานตามมาตรฐานคุณภาพอุดมศึกษา การพัฒนาคุณภาพของงานวิจัยและวิชาการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ฯ เป็นต้น

3. ฝ่ายกิจการนิสิต ฯ และฝ่ายวิเทศ ฯ มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการเพิ่มจำนวนนิสิตผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิจัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ฯ ตลอดจนเครือข่ายนิสิต ทั้งที่เป็นศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน นอกจากนี้ ฝ่ายกิจการนิสิต ฯ และฝ่ายวิเทศ ฯ ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทยสู่สากล

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากที่กล่าวมาข้างต้น วิทยาลัย ฯ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทางวิชาการและวิจัยให้เป็นที่ยอมรับในระดับอาเซียนตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยสามารถแสดงได้ตามแนวทางยุทธศาสตร์ต่อไปนี้

จากแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของวิทยาลัย ฯ ข้างต้น สามารถแจกแจงเป็นกลยุทธ์การดำเนินงานที่สำคัญได้ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและการบริการวิชาการของวิทยาลัย ฯ ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค รวมทั้งเป็นสถาบันชั้นนำที่สามารถผลิต พัฒนา และเผยแพร่งานวิจัยและให้บริการทางวิชาการที่สามารถตอบสนองโจทย์การพัฒนาและแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพการวิจัยและการบริการวิชาการ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาผลงานทางวิชาการและวิจัยของคณาจารย์และนักวิจัย
2. การพัฒนาผลงานทางวิชาการและวิจัยของนิสิต

3. การพัฒนาโครงการวิจัย
4. การพัฒนาการให้บริการทางวิชาการ
5. การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อดิโมท อุ่นจิตติ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการ สังกัดสำนักปลัด กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้าราชการที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างไร ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการยอมรับ และปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยี คืออะไรบ้าง พบว่า ข้าราชการมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีความเชี่ยวชาญในการใช้อยู่ในระดับน้อย และมีระยะเวลาในการทำงานไม่มากนักจัดได้ว่าเป็นผู้ใช้หน้าใหม่ จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุพบว่า ตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปร ส่งอิทธิพลผลบวกต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT adoption) 2) การรับรู้ความยากง่ายในการใช้ (Effort expectancy) 3) ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม (Compatibility) และ 4) ประสบการณ์ (Experience) ส่วนในด้าน โอกาสที่จะเป็นผู้ตั้งใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต พบว่า มีตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางด้านบวก จำนวน 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับได้แก่ 1) ทศนคติ (Attitude) 2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self efficacy) 3) การรับรู้ความยากง่ายในการใช้งาน (Effort expectancy) และ 4) ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม (Compatibility) ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบมี 1 ตัวแปร ได้แก่ ช่วงอายุ 20-29 ปี ข้อค้นพบจากการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเผยแพร่นวัตกรรมและสหทฤษฎีการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งผลการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของสหรัฐอเมริกาที่พบว่ากลุ่มผู้ใช้ที่มีอายุน้อยจำนวนหนึ่งเป็นผู้เลิกใช้อินเทอร์เน็ตด้วยเหตุผลต่าง ๆ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการรับรู้ของข้าราชการส่วนใหญ่อยู่ในประเด็นความเพียงพอของอุปกรณ์และเครือข่ายสำนักงาน และมีอุปกรณ์และเครือข่ายไว้ใช้เป็นคนเอง โดยที่เป็นปัญหาอุปสรรคในด้านอื่น ๆ เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

เมธินี นุ้ยสุด (2556) ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อการพัฒนาระบบสารสนเทศ ภายในองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารภายในองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารในองค์กรของบุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน และเพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารในองค์กรของบุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน และเพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ

การติดต่อสื่อสารในองค์กรผู้วิจัย โดยทำการวิจัยเชิงสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 345 คน จากบุคลากรทั้งหมด 2,477 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธีของ Cronbach เท่ากับ .941 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว สถิติทดสอบทีและการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเซฟเฟ่ ทั้งนี้ ผลการศึกษา พบว่า ระดับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารภายในองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 6 ด้าน ดังนี้

- 1) การใช้งานในระบบฐานข้อมูลมีระดับการใช้งานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก คือ การใช้งานข้อมูลสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ 2) การใช้งานด้วยการสื่อสารระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก คือการใช้ระบบเครือข่ายไร้สาย (Wireless network)
- 3) ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารในองค์กรมีความคิดเห็นในระดับภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือ ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานรวดเร็วและมีระบบมากยิ่งขึ้น 4) ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ ระบบฐานข้อมูลยังไม่ครอบคลุมงานที่ปฏิบัติ
- 5) ความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก คือผู้บริหารให้ความสนใจและสนับสนุนการใช้ (IT) และ
- 6) ความต้องการการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารอนาคต มีความต้องการภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ เพิ่มระบบภายใน Wireless ให้รองรับการใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพทุก ๆ

พฤทธิพล ชารี (2556) ได้วิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา สหวิทยาเขตเวียงเรือคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ ศึกษาสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ และศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา สหวิทยาเขตเวียงเรือคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ผลการศึกษาพบว่า สภาพการปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างกำลังคนให้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการบริการด้านการศึกษา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และลำดับสุดท้าย การสนับสนุนการเรียนการสอนด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ถัดมาเป็นด้านสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในภาพและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย

คือ การสร้างกำลังคนให้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การสนับสนุน การเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และลำดับสุดท้าย ปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการบริการด้านการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ผลการศึกษาวิจัย เป็นไปตามแนวทางที่ต้องตลอดจนค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 292 คน (วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, 2560) ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร

ระดับการศึกษาของนิสิต	จำนวนประชากร
ระดับปริญญาโท	210 คน
ระดับปริญญาเอก	82 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางในการสร้างเครื่องมือจากการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของ นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน ลักษณะการตอบแบบ (Checklist) เป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 22 ข้อ ดังนี้

1. การรับรู้ประโยชน์	จำนวน 10 ข้อ
2. การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	จำนวน 10 ข้อ
3. การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ	จำนวน 2 ข้อ
- โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยมาก	ให้	1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามจะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นนอกเหนือไปจากข้อคำถามต่าง ๆ ที่มีอยู่ในแบบสอบถาม จำนวน 1 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามศัพท์ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่
 - 3.1 ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ตำแหน่ง อาจารย์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 3.3 ดร.อุษณากร ทาวะระมย์ ตำแหน่ง อาจารย์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตรวจสอบ Content validity จากนั้นปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อหาคุณภาพของ เครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ 0.92 ซึ่งถือว่าแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นสูง ใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขออนุญาตฝ่ายงานวิชาการของของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขอความร่วมมือจากนิสิตระดับปริญญาโทและนิสิตระดับปริญญาเอก วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการแจกแบบสอบถาม
2. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 292 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 292 ชุด
3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองพร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามในแต่ละตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับ ลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา มี 3 ด้านคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้

ความง่ายในการใช้งานและการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหาร รัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา นำข้อมูลที่ได้มาเขียนสรุปเป็นข้อความ

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

พิจารณาค่าคะแนนผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าเฉลี่ยความต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คะแนนแต่ละช่วงระดับมีความต่างกัน โดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้นได้ ดังนี้ (อรทัย เลื่อนวัน, 2555)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลผลระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหาร รัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาพิจารณาความเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลความ
4.21-5.00 หมายถึง	มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด
3.41-4.20 หมายถึง	มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก
2.61-3.40 หมายถึง	มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศปานกลาง
1.81-2.60 หมายถึง	มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศน้อย
1.00-1.80 หมายถึง	มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 292 คน นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนประชาชนทั้งจำนวน

μ แทน ค่าเฉลี่ย

σ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม

F แทน ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ (N = 292)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	128	43.80
หญิง	164	56.20
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 และเพศชาย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ (N = 292)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-30 ปีบริบูรณ์	121	41.44
31-40 ปีบริบูรณ์	125	42.81
41-50 ปีบริบูรณ์	39	13.35
51-60 ปีบริบูรณ์	7	2.40
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปีบริบูรณ์ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 42.81 รองลงมา คือ อายุ 20-30 ปีบริบูรณ์ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 41.44 และอายุ 51-60 ปีบริบูรณ์ไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (N = 292)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20,000-25,000 บาท	145	49.66
25,001-30,000 บาท	47	16.10
30,001-35,000 บาท	16	5.48
35,001-40,000 บาท	27	9.25
มากกว่า 40,000 บาท	57	19.51
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000-25,000 บาท จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 49.66 รองลงมา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-30,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ (N = 292)

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	141	49.32
ผู้ประกอบการ/ เจ้าของธุรกิจ	65	22.60
อื่น ๆ	80	28.08
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 141 คน รองลงมาอื่น ๆ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 28.08 และผู้ประกอบการ/ เจ้าของธุรกิจ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกระดับการศึกษาสูงสุด (N = 292)

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	201	68.84
ปริญญาโท	81	27.74
ปริญญาเอก	10	3.42
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 68.84 รองลงมา ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.74 และระดับการศึกษาปริญญาเอก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกระดับการศึกษาของนิสิต (N = 292)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาโท	210	71.92
ปริญญาเอก	82	28.08
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 71.92 รองลงมา ระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 28.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนชั่วโมงการใช้คอมพิวเตอร์
(N = 292)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	24	8.22
1-2 ชั่วโมงต่อวัน	38	13.02
3-4 ชั่วโมงต่อวัน	93	13.08
5-6 ชั่วโมงต่อวัน	34	11.64
มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน	103	35.27
รวม	292	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงการใช้คอมพิวเตอร์มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 35.27 รองลงมาจำนวนชั่วโมงการใช้คอมพิวเตอร์ 3-4 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 13.08 จำนวนชั่วโมงการใช้คอมพิวเตอร์ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.02 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ประโยชน์ (N = 292)

ด้านการรับรู้ประโยชน์	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศสามารถช่วยใน การเรียนรู้ได้รวดเร็ว	141 (48.29)	111 (38.01)	39 (13.36)	1 (0.34)	0 (0.00)	4.34	0.72	มาก ที่สุด	1
2. ท่านคิดว่าการสืบค้น ข้อมูลด้วยระบบฐานข้อมูล (ThaiLIS) ช่วยให้ค้นเจอ ข้อมูลงานวิจัยที่มีความ น่าเชื่อถือ และตรงกับสิ่งที่ ท่านต้องการมาก	58 (19.86)	179 (61.30)	52 (17.81)	1 (0.34)	2 (0.68)	3.99	0.68	มาก	8
3. ท่านคิดว่าระบบ Web OPAC ช่วยท่านในการค้นหา หนังสือจากห้องสมุดด้วย ระบบออนไลน์ได้ที่เป็น ประโยชน์และหลากหลาย	46 (15.75)	184 (63.01)	52 (17.80)	10 (3.42)	0 (0.00)	3.91	0.69	มาก	9
4. ท่านสามารถใช้ระบบงาน วิจัยอิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ช่วยในการลดขั้นตอนจัดทำ ปรับแก้ ส่งงานแบบออนไลน์	31 (10.62)	167 (57.19)	68 (23.29)	17 (5.82)	9 (3.08)	3.66	0.87	มาก	10
5. ท่านสามารถใช้ โปรแกรม EndNote สามารถ จัดทำบรรณานุกรมออนไลน์ ได้ ถูกต้องและแม่นยำ	34 (11.64)	122 (41.78)	92 (31.51)	35 (11.99)	9 (3.08)	3.47	0.95	มาก	11

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการรับรู้ประโยชน์	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
6. ท่านเห็นด้วยว่าระบบ อักษรวิสุทธิ์ช่วยในการ ตรวจสอบการลอกเลียน วรรณกรรมทางวิชาการ ได้สะดวกและและ มีประสิทธิภาพ	83 (28.42)	153 (52.40)	45 (15.41)	5 (1.71)	6 (2.05)	4.03	8.03	มาก	5
7. เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถประยุกต์ใช้ในการ เรียนและการทำงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	101 (34.6)	152 (52.1)	30 (10.3)	9 (3.1)	0 (0.00)	4.18	0.73	มากที่สุด	3
8. เทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน วิจัยของนิสิตได้	88 (30.14)	414 (48.29)	51 (17.47)	12 (4.11)	0 (0.00)	4.04	0.80	มาก	7
9. เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถช่วยประหยัดเวลาใน การสืบค้น ข้อมูลได้	116 (39.07)	128 (43.8)	47 (16.1)	1 (0.3)	0 (0.00)	4.23	0.72	มาก	2
10. นิสิตสามารถนำ เทคโนโลยีสารสนเทศไป ประยุกต์ใช้กับงานใน ชีวิตประจำวันของนิสิต	108 (37.00)	110 (37.67)	73 (25.00)	1 (0.34)	0 (0.00)	4.11	0.78	มาก	4
11. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ออนไลน์ (ThaiLIS) มีงานวิจัยที่หลากหลายและ น่าเชื่อถือ	76 (26.00)	147 (50)	68 (23.3)	1 (0.3)	0 (0.00)	4.02	0.71	มาก	6
						รวม	4.00	0.51	มาก

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ประโยชน์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.51$) โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด ($\mu = 4.34, \sigma = 0.72$) รองลงมา ลำดับที่ 2 เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยประหยัดเวลาในการสืบค้น ข้อมูลได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.23, \sigma = 4.18$) และลำดับที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถ

ประยุกต์ใช้ในการเรียนและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด ($\mu = 4.18$, $\sigma = 0.73$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของ
นิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้
งาน (N = 292)

ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
12. เป็นเรื่องง่ายที่ท่านใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	86 (29.45)	145 (49.66)	58 (19.86)	3 (1.03)	0 (0.00)	4.08	0.72	มาก	2
13. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้สะดวกและสามารถเข้าถึงง่าย	94 (32.19)	131 (44.86)	66 (22.60)	1 (0.34)	0 (0.00)	4.09	0.74	มาก	1
14. ท่านสามารถหาแนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยต่าง ๆ ได้จากระบบฐานข้อมูล (ThaiLIS) สะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	68 (23.29)	144 (49.32)	78 (26.71)	1 (0.34)	1 (0.34)	3.95	0.73	มาก	3
15. โปรแกรม EndNote ใช้งานง่ายและสะดวก ในการจัดทำบรรณานุกรมออนไลน์	22 (7.53)	111 (38.01)	106 (36.30)	37 (12.67)	16 (5.48)	3.29	0.97	มาก	9
16. โปรแกรม EndNote ช่วยในการจัดทำข้อมูลบรรณานุกรมออนไลน์ได้สะดวกและรวดเร็ว	28 (9.59)	127 (43.49)	108 (36.99)	13 (4.45)	16 (5.48)	3.47	0.92	มาก	8
17. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ช่วยในการทำงานวิจัยได้สะดวกและใช้งานง่าย	47 (16.10)	114 (39.04)	116 (39.73)	14 (4.79)	1 (0.34)	3.66	0.81	มาก	7
18. ระบบตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักษรวินิจฉัย) ง่ายต่อการใช้งาน	40 (13.70)	153 (52.40)	82 (28.08)	17 (5.80)	0 (0.00)	3.74	0.76	มาก	5
19. ระบบ Web OPAC ช่วยท่านในการค้นหาหนังสือที่ท่านสนใจ ได้ง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน	34 (11.6)	171 (58.6)	74 (25.3)	13 (4.5)	0 (0.00)	3.77	0.70	มาก	4
20. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ใช้งานง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน	39 (13.36)	149 (51.03)	88 (30.14)	15 (5.14)	1 (0.34)	3.72	0.77	มาก	6
	รวม						3.75	0.59	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ความง่ายของการใช้งาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.59$)

โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้สะดวก และสามารถเข้าถึงง่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.09$, $\sigma = 0.74$) รองลงมา ลำดับที่ 2 เป็นเรื่องง่ายที่ท่านใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.72$) และลำดับที่ 3 ท่านสามารถหาแนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยต่าง ๆ ได้จากระบบฐานข้อมูล (ThaiLIS) สะดวกและง่ายต่อการใช้งานมีค่าเฉลี่ยอยู่ความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 3.95$, $\sigma = 0.73$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของ
นิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับเทคโนโลยี
สารสนเทศ (N = 292)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ					μ	σ	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
21. ท่านจะแนะนำให้ผู้อื่น ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน การสืบค้น เพื่อใช้ในการ ทำงานวิจัย	92 (31.51)	122 (41.78)	70 (23.97)	8 (2.74)	0 (0.00)	4.02	0.81	มาก	3
22. ท่านตั้งใจที่จะใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การสืบค้น เช่นใช้ในการ ทำงานวิจัย	89 (30.48)	140 (47.95)	57 (19.52)	6 (2.05)	0 (0.00)	4.07	0.76	มาก	1
			รวม				4.05	0.75	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ย ร้อยละแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.05$, $\sigma = 0.75$) โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้น เช่น ใช้ในการทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.76$) รองลงมา ลำดับที่ 2 ท่านจะแนะนำให้ผู้อื่นใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น เพื่อใช้ในการการทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.80$) และลำดับที่ 3 ท่านยินดีที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะรับรู้ว่ามีประโยชน์ในการสืบค้นและง่ายต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ($\mu = 4.02$, $\sigma = 0.81$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างเพศกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N = 292)

	เพศ	N	3.85	σ	อันดับ
การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	ชาย	128.00	3.95	0.47	1
	หญิง	164.00	3.91	0.53	2
		292.00	3.85	0.51	

จากตารางที่ 12 เพศ กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เพศชาย มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มากกว่าเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุ กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N= 292)

	อายุ	N	μ	σ	อันดับ
การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	20-30	121.00	3.86	0.51	4
	31-40	125.00	3.95	0.55	2
	41-50	39.00	3.92	0.43	3
	51-60	7.00	3.98	0.02	1
	รวม	292	3.91	0.51	

จากตารางที่ 13 อายุกับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหาร ราชกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าอายุที่ยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อันดับที่ 1 อายุระหว่าง 51-60 ปี มีการยอมรับในระดับมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 อายุระหว่าง 31-40 ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และอันดับสุดท้าย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารราชกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N= 292)

	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	μ	σ	อันดับ
การยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารราชกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	20,000-25,000 บาท	145.00	4.00	0.48	1
	25,001-30,000 บาท	47.00	3.87	0.57	3
	30,001-35,000 บาท	16.00	3.93	0.56	2
	35,001-40,000 บาท	27.00	3.64	0.40	5
	มากกว่า 40,000 บาท	57.00	3.84	0.52	4
รวม		292	3.91	0.52	

จากตารางที่ 14 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารราชกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศ

อันดับที่ 1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 20,000-25,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศมาก

อันดับที่ 2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศมาก

อันดับที่ 3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 25,001-30,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศมาก

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบอาชีพ กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N = 292)

การยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	อาชีพ	N	μ	σ	อันดับ
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	145.00	4.00	0.50	1
	ผู้ประกอบการ	67.00	3.74	0.51	3
	อื่น ๆ	80	3.85	0.47	2
	รวม	292	3.91	0.51	

จากตารางที่ 15 อาชีพกับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการ
บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
อาชีพที่มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อันดับที่ 1 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีการยอมรับ
เทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 อื่น ๆ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และอันดับ
สุดท้าย อาชีพผู้ประกอบการ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบระดับการศึกษาสูงสุด กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N = 292)

การยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับการศึกษาสูงสุด	N	μ	σ	อันดับ
	ปริญญาตรี	201.00	4.03	0.49	1
	ปริญญาโท	81.00	3.61	0.46	3
	ปริญญาเอก	10.00	3.90	0.13	2
	รวม	292.00	3.91	0.51	

จากตารางที่ 16 ระดับการศึกษาสูงสุด กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดที่มีการยอมรับเทคโนโลยี
สารสนเทศ

อันดับที่ 1 ระดับปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับ
เทคโนโลยีสารสนเทศมาก

อันดับที่ 2 ระดับปริญญาเอกมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก

อันดับที่ 3 ระดับปริญญาโทมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบระดับการศึกษาของนิสิต กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N = 292)

การยอมรับเทคโนโลยี	ระดับการศึกษาของนิสิต	N	μ	σ	อันดับ
สารสนเทศของนิสิต	ปริญญาโท	218.00	4.00	.52	1
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ	ปริญญาเอก	74.00	3.68	.40	2
มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	292.00	3.91	.51	

จากตารางที่ 17 ระดับการศึกษาของนิสิต กับการยอมรับเทคโนโลยี พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาโท มีการยอมรับมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากและการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาเอก มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากตามลำดับ

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา (N = 292)

	จำนวนชั่วโมงที่ใช้ คอมพิวเตอร์ต่อวัน	N	μ	σ	อันดับ
การยอมรับเทคโนโลยี	น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	24.00	3.78	0.56	4
สารสนเทศของนิสิต	1-2 ชั่วโมงต่อวัน	38.00	3.68	0.49	5
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ	3-4 ชั่วโมงต่อวัน	93.00	3.90	0.54	3
มหาวิทยาลัยบูรพา	5-6 ชั่วโมงต่อวัน	34.00	3.98	0.53	2
	มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน	103.00	4.01	0.44	1
	รวม	292.00	3.91	0.51	

จากตารางที่ 18 จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน อันดับที่ 1 จำนวนชั่วโมงการใช้ มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน 5-6 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และอันดับสุดท้าย จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน 3-4 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการ
บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของ
นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาและเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยี
สารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ
การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวน
ชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน เก็บข้อมูลจากนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
จำนวน 292 คน โดยการแจกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ
ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และสถิติ One-way ANOVA ผลการศึกษา
สรุปดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากร ซึ่ง ได้แก่ นิสิตวิทยาลัย
การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีอายุระหว่าง
31-40 ปีบริบูรณ์ มากที่สุด ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000-25,000 บาท มีอาชีพ ราชการ/
รัฐวิสาหกิจ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับปริญญาโท และมีจำนวน
ชั่วโมงการใช้คอมพิวเตอร์มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน

2. การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัย
บูรพา พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมมีการยอมรับเทคโนโลยี
สารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีรายด้าน คือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการ
ใช้งาน ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ
ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นอันดับที่ 1

2.2 ด้านการรับรู้ประโยชน์ พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิต
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ประโยชน์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
เป็นอันดับที่ 2

2.3 ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการรับรู้ความง่ายของการใช้งานเป็นอันดับที่ 3

3. เปรียบเทียบเพื่อเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน จำแนกเป็นรายชื่อ ดังนี้

เพศ พบว่า เพศ กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เพศ ชายมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มากกว่าเพศหญิง โดยอยู่ในระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก

อายุ พบว่า อายุ กับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า อายุที่ยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อันดับที่ 1 อายุระหว่าง 51-60 ปี มีการยอมรับในระดับมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 อายุระหว่าง 31-40 ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และอันดับสุดท้าย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ น้อยกว่านิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาโท

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อันดับที่ 1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 20,000-25,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 25,001-30,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก

อาชีพ พบว่า อาชีพกับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา อาชีพที่มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อันดับที่ 1 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 อื่น ๆ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และอันดับสุดท้าย อาชีพผู้ประกอบการ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของนิสิต พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุด กับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดที่มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อันดับที่ 1 ระดับปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากอันดับที่ 2 ระดับปริญญาเอกมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากอันดับที่ 3 ระดับปริญญาโทมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของนิสิต กับการยอมรับเทคโนโลยี พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาโท มีการยอมรับมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาเอก มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากตามลำดับ

จำนวนชั่วโมงการใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน พบว่า จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน กับการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน อันดับที่ 1 จำนวนชั่วโมงการใช้ มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก อันดับที่ 2 จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน 5-6 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก และอันดับสุดท้าย จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน 3-4 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยภาพรวมบุคลากรมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก โดยมีรายด้าน คือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธินี น้อยสุด (2556) ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อการพัฒนาาระบบสารสนเทศ ภายในองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ความต้องการการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารอนาคต มีความต้องการภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการศึกษาของนิสิต จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน ได้ผลดังต่อไปนี้

เพศ พบว่า เพศหญิงและเพศชายมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัย การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภัส โรจนนัครวงษ์ (2549) ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงและการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทางเพศที่ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึง เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาจำแนกตามเพศ โดยเพศหญิงและเพศชายมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้เท่าเทียมกัน

อายุ พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีอายุ 20-30 ปีบริบูรณ์ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ น้อยกว่านิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มี อายุ 41-50 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภัส โรจนนัครวงษ์ (2549) ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงและ การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ทางอายุที่ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการยอมรับ เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามอายุ เนื่องจากนิสิตที่มีอายุ 41-50 ปี มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยกว่านิสิต ที่มีอายุในช่วงวัยรุ่นและวัยกลางคน จึงทำให้ต้องมีการฝึกฝนและเข้าใช้งานระบบเทคโนโลยี สารสนเทศมากกว่า

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีระดับ การศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ น้อยกว่านิสิตวิทยาลัยการบริหาร รัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาโท ซึ่งนิสิตที่จบระดับการศึกษา ปริญญาโทมาแล้วจะมีความเชี่ยวชาญในการใช้และยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่า นิสิตที่จบการศึกษาปริญญาตรี เนื่องจากนิสิตที่จบการศึกษาปริญญาตรีอาจจะเคยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศมาก่อนแต่ยังไม่จะลึก จึงทำให้ไม่ค่อยเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก เท่าที่ควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประภัส โรจนนัครวงษ์ (2549) ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงและ การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ทางระดับการศึกษาที่ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000-25,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยี สารสนเทศของนิสิตวิทยาลัย

การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาน้อยกว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-40,000 บาท ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-40,000 บาท จะมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ารายได้อื่น ๆ เนื่องจากผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-40,000 บาท จะอยู่ในระดับปฏิบัติงานหรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะมีเวลาศึกษา และใช้เทคโนโลยีมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าหรือมากกว่า 35,001-40,000 บาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมาเปรียบเทียบเนื่องจาก ปัจจุบันเงินเดือนหรือค่าตอบแทนเป็นปัจจัยตัวสำคัญของแต่ละบุคคล นั้นหมายถึง ถ้านิสิตมีเงินเดือนและค่าตอบแทน นิสิตก็มีความพร้อมในการซื้ออุปกรณ์และการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย เพราะอุปกรณ์สารสนเทศก็เป็นปัจจัยเริ่มต้นที่สำคัญของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเช่นกัน ซึ่งตามแนวคิดของไมเคิลคอมแจน ปัจจัยเงินเดือนถือเป็นแรงจูงใจและเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า โดยจงใจให้กระทำหรือคืนรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจงใจเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา

อาชีพร พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยกว่านิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/ เจ้าของธุรกิจและอาชีพอื่น ๆ ซึ่งผู้ประกอบการ/ เจ้าของธุรกิจและอาชีพอื่น ๆ มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ เนื่องจากอาชีพผู้ประกอบการ/ เจ้าของธุรกิจและอาชีพอื่น ๆ มีเวลาศึกษาการใช้ ความยากง่าย การใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าผู้ประกอบการ/ รัฐวิสาหกิจ เพราะไม่ต้องเข้าทำงานตามเวลาและเวลาวางก็มีมากกว่าผู้ประกอบการ/ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประภัสโรจนนัครวงษ์ (2549) ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงและการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ทางสาขาวิชาชีพที่ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ

ระดับการศึกษาของนิสิต พบว่า นิสิตกำลังศึกษาระดับการศึกษาปริญญาเอก มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ น้อยกว่านิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาโท เนื่องจากนิสิตระดับปริญญาโท จำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจในการใช้ และรับรู้ถึงความยากง่ายของเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่านิสิตระดับปริญญาเอก เพราะนิสิตปริญญาโท ไม่มีพื้นฐานและประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก่อน ซึ่งผลการเปรียบเทียบข้อระดับการศึกษาของนิสิตไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของท่านใด เนื่องจาก

ยังไม่เคยมีผู้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่องการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้ระดับการศึกษาของนิสิตมาทำวิจัยเปรียบเทียบมาก่อน

จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ใช้คอมพิวเตอร์น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวันและใช้คอมพิวเตอร์ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ น้อยกว่านิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน เนื่องจากนิสิตที่มีการใช้ชั่วโมงคอมพิวเตอร์ต่อวันมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน จะมีการเข้าถึงข้อมูลและมีการฝึกฝนทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่านิสิตที่ใช้คอมพิวเตอร์น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวันและใช้คอมพิวเตอร์ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประภัส โรจนนัครวงษ์ (2549) ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงและการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดสระบุรีที่เป็นข้าราชการและลูกจ้างประจำของโรงพยาบาลศูนย์โรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลชุมชนมีการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรส่วนใหญ่มีระยะเวลาการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศทุกวัน โดยเฉลี่ยวันละประมาณ 1-2 ชั่วโมง

ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความคิดเห็นในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยในลำดับที่ 1 ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้น เช่น ใช้ในการทำงานวิจัย และลำดับสุดท้าย คือ ยินดีที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะรับรู้ว่ามีประโยชน์ในการสืบค้นและง่ายต่อการใช้งาน โดยในอันดับแรก นิสิตตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้น เช่น ใช้ในการทำงานวิจัย เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ซึ่งในการสืบค้นข้อมูลการทำงานวิจัยจากในอดีตต้องไปห้องสมุดเพื่อค้นหาแต่ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนมากขึ้น นิสิตสามารถมีทางเลือกในการสืบค้นงานวิจัยโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ และอันดับสุดท้าย คือ ยินดีที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะรับรู้ว่ามีประโยชน์ในการสืบค้นและง่ายต่อการใช้งาน ในงานวิจัยข้อนี้ นิสิตบางท่านที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาก่อน จะไม่ทราบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีประโยชน์อย่างไร และไม่ชำนาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในงานวิจัยข้อนี้ ส่วนงานควรจัดให้การอบรมเชิงปฏิบัติการและสอนถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ พวงแก้ว (2553) ศึกษาเรื่องการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักประชาสัมพันธ์กรมการแพทย์

กระทรวงสาธารณสุข ผลการศึกษาพบว่า ด้านผู้ปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ กรรมการแพทย์ยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อนำมาพัฒนางานประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านการรับรู้ความง่ายของการใช้งาน พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมีความคิดเห็นในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยในอันดับแรก ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้สะดวกและสามารถเข้าถึงง่าย และลำดับสุดท้าย คือ โปรแกรม EndNote ใช้งานง่ายและสะดวกในการจัดทำบรรณานุกรมออนไลน์ โดยในอันดับที่ 1 ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้สะดวกและสามารถเข้าถึงง่าย เนื่องจากปัจจุบันนิสิตทุกคนมีคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศทุกคน และอินเทอร์เน็ตก็ถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคนแล้ว จึงเป็นเรื่องง่ายที่นิสิตทุกคนจะสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ง่ายและสะดวก ส่วนอันดับสุดท้าย คือ โปรแกรม EndNote ใช้งานง่ายและสะดวก ในการจัดทำบรรณานุกรมออนไลน์ นิสิตส่วนมากไม่รู้จัก โปรแกรม EndNote และไม่รู้ว่โปรแกรม EndNote คืออะไร และโปรแกรมนี้มีประโยชน์อย่างไร ซึ่งตอนเก็บแบบสอบถามผู้วิจัยต้องอธิบายให้นิสิตเข้าใจเกี่ยวกับ โปรแกรม EndNote ในเบื้องต้น เพราะนิสิตส่วนมากไม่เคยได้ยินชื่อโปรแกรมและไม่รู้จักด้วยซ้ำ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการใช้งานโปรแกรม EndNote ของนิสิตอย่างมาก โดยภาพรวมด้านการรับรู้ความง่ายของการใช้งาน พบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมาก เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศบางโปรแกรม นิสิตรู้จักและสามารถใช้งานได้ดี อาจมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่นิสิตไม่เคยใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอติโมท อุ่นจิตติ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการ สังกัดสำนักปลัด กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการ สังกัดสำนักปลัด กรุงเทพมหานครมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการรับรู้ประโยชน์ พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมีความคิดเห็นในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยในอันดับแรก คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยในการเรียนรู้ได้รวดเร็วและอันดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในอันดับที่ 1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว เนื่องจากนิสิตทุกคนจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา และต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการจัดทำงานวิจัย อาทิเช่น การใช้โปรแกรมคำนวณสถิติทางคอมพิวเตอร์ SPSS นิสิตทุกคนต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเพื่อช่วยคำนวณสถิติเพื่อให้งานวิจัยของนิสิตสำเร็จได้เร็วขึ้น และเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถสืบค้นข้อมูลในสิ่งที่นิสิตไม่เข้าใจได้ทันที ส่วนอันดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก

เทคโนโลยีสารสนเทศบางตัว โปรแกรมยังไม่สามารถใช้ได้ดีเท่าที่ควร ควรมีการปรับปรุงและต่อ ยอดโปรแกรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ง่ายเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของเมจูนีย์ นุ้ยสุด (2556) ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อการพัฒนาระบบสารสนเทศ ภายในองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษาพบว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารในองค์กร มีความคิดเห็นในระดับภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหาร รัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยภาพรวมมีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก โดยมีรายด้าน คือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ทุกคนมีการเข้าถึงข้อมูลและยอมรับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในทุก ๆ ด้าน แต่ยังมีองค์ประกอบอีกหลายอย่างที่ังไม่เอื้อต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา แต่ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารของส่วนงานเป็นสำคัญที่จะ ให้ความสำคัญต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศที่แท้จริง โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีนโยบายการวางแผน การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจให้ประสบผลสำเร็จบรรลุ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผู้บริหารวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ควรกำหนดโครงการให้ความรู้ในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรม EndNote เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมและ พื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดให้มีการฝึก อบรมเชิงปฏิบัติการ ที่สอนการใช้และสอนทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการเรียน ในระดับบัณฑิตศึกษา

2. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีการวางแผน การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานที่มีอยู่แล้วให้สามารถใช้ประโยชน์จาก

เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นมาตรฐาน และไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจในลักษณะของการวิจัยเชิงปริมาณ หากจะมีการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อผลการวิจัยจะได้เข้าใจถึง เหตุผลอย่างเป็นกระบวนการและครอบคลุมยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลการยอมรับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศต่อไป

บรรณานุกรม

- บุษรา ประกอบธรรม. (2556). การศึกษาการยอมรับเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประภัส โรจนนัครวงษ์. (2549). การนำนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราวีณา สุวรรณัฐโชติ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2548). การยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 18(56), 25-30.
- พฤทธิพล ชารี. (2556). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา สหวิทยาเขตเวียงเรือคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 25. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พัชรินทร์ พุ่มลำเจียก. (2556). อิทธิพลเชิงสาเหตุที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (eBook). วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เพลินพร ผิวงาม. (2533). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมของประชาชน: ศึกษากรณีโครงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบริโภคในหมู่บ้านตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เมธินี น้อยสุด. (2556). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศภายในองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. (2560). รายงานประจำปี 2560. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ.
- วิไลวรรณ พวงแก้ว. (2553). การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักประชาสัมพันธ์กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภาวดี เชื้อวงษ์. (2557). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอเมืองชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- อดิโมท อุ๋นจิตติ. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และการสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- อรทัย เลื่อนวัน. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ: กรณีศึกษากิจกรรมการพัฒนาชุมชนศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.*
- Ajzen, I. & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Ajzen, I. (1985). *From intentions to actions: A theory of planned behavior in action-control from cognition to behavior.* Heidelberg: Springer.
- Bandura, A. (1982). Self-efficacy mechanism in human agency. *American Psychologist*, 37, 122-147.
- Chia-Lin Hsu, Mu-Chen Chen, Yu-Hsiang Lin, (2013). Investigating the key factors affecting consumers purchase intention of green e-book: green e-book knowledge as a moderator. *Journal ISS & MLB*, 11(2), 287-311.
- Davis, F.D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13(3), 319-339.
- Foster, G. M. (1973). *Tradition societies and technological change.* New York: Harper and Row.
- Halilovic, S., & Cicic, M. (2011). Antecedents of information systems user behaviour: extended expectation-confirmation model. *Behaviour & Information Technology*, 32(4), 359-370.
- Hsu, P. D., Scott, D. A., Weinstein, J. A., Ran, F. A., Konermann, S., Agarwala, V., Li, Y., Fine, E. J., Wu, X., & Shalem, O. (2013). DNA targeting specificity of RNA-guided Cas9 nucleases. *Nat Biotechnol*, 31, 827-832.
- Klonglan, G. E., & Coward, E. W. Jr. (1970). The concept of symbolic adoption: A suggested interpretation. *Rural Sociology*, 1(35), 77-83.
- Kotler & Keller. (2012). *Marketing management* (4th ed.). England: Pearson Education Limited.
- Radner, R. & Rothschild, M. (1975). On the allocation of effort. *Journal of Economic Theory*, 10, 358-376.

- Rogers, E. M. (2003). *Diffusion of innovations* (5th ed.). New York: The Free Press.
- Schein, E.H. (1980). *Organizational psychology* (3rd ed.). Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Szajna, B. (1996). Empirical evaluation of the revised technology acceptance model.
Management Science, 42(1), 85-92.
- Tsai, K. C. (2012). The value of teaching creativity in adult education. *International Journal of Higher Education*, 1(2), 84-91.
- Veloutsou, C. (2007). Identifying the dimensions of the product-brand and consumer relationship.
Journal of Marketing Management, 23(1/2), 7-26.
- Vroom, V.H. (1964). *Work and motivation*. New York: Wiley.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่กำหนด

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20-30 ปีบริบูรณ์

31-40 ปีบริบูรณ์

41-50 ปีบริบูรณ์

51-60 ปีบริบูรณ์

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

20,000-25,000 บาท

25,001-30,000 บาท

30,001-35,000 บาท

35,001-40,000 บาท

มากกว่า 40,000 บาท

4. อาชีพ

รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

ผู้ประกอบการ/ เจ้าของธุรกิจ

อื่น ๆ

5. ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

6. ระดับการศึกษาของนิสิต

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

7. จำนวนชั่วโมงที่ใช้คอมพิวเตอร์ต่อวัน

น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน

1-2 ชั่วโมงต่อวัน

3-4 ชั่วโมงต่อวัน

5-6 ชั่วโมงต่อวัน

มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัย
การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้ด้วยความละเอียดรอบคอบ และพิจารณาการยอมรับ
เทคโนโลยีสารสนเทศของท่าน โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงการยอมรับเทคโนโลยี
สารสนเทศ ของท่านมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับ เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัย การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	5	4	3	2	1
ด้านประโยชน์					
1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถช่วยในการเรียนรู้ได้รวดเร็ว					
2. ท่านคิดว่าการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบ ฐานข้อมูล (ThaiLIS) ช่วยให้ค้นเจอ ข้อมูลงานวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือ และ ตรงกับสิ่งที่ท่านต้องการมาก					
3. ท่านคิดว่าระบบ Web OPAC ช่วย ท่านในการค้นหาหนังสือจากห้องสมุด ด้วยระบบออนไลน์ได้ ที่เป็นประโยชน์ และหลากหลาย					
4. ท่านสามารถใช้ระบบงานวิจัย อิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ช่วยในการลด ขั้นตอนจัดทำ ปรับแก้ ส่งงานแบบ ออนไลน์					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	5	4	3	2	1
5. ท่านสามารถใช้ โปรแกรม EndNote สามารถจัดทำบรรณานุกรมออนไลน์ได้ ถูกต้องและแม่นยำ					
6. ท่านเห็นด้วยว่าระบบ อักษรวิสุทธิ์ ช่วยในการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ ได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ					
7. เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนและการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
8. เทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยลดขั้นตอนในการทำงานวิจัยของนิสิตได้					
9. เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยประหยัดเวลาในการสืบค้น ข้อมูลได้					
10. นิสิตสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้กับงานในชีวิตประจำวันของนิสิต					
11. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ (ThaiLIS) มีงานวิจัยที่หลากหลายและน่าเชื่อถือ					
ด้านความสะดวก					
12. เป็นเรื่องง่ายที่ท่านใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์					
13. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้สะดวกและสามารถเข้าถึงง่าย					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับ เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัย การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	5	4	3	2	1
14. ท่านสามารถหาแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยต่าง ๆ ได้จากระบบฐานข้อมูล (ThaiLIS) สะดวกและง่ายต่อการใช้ งาน					
15. โปรแกรม EndNote ใช้งานง่ายและ สะดวก ในการจัดทำบรรณานุกรม ออนไลน์					
16. โปรแกรม EndNote ช่วยในการ จัดทำข้อมูลบรรณานุกรมออนไลน์ได้ สะดวกและรวดเร็ว					
17. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ช่วย ในการทำงานวิจัยได้สะดวกและใช้งาน ง่าย					
18. ระบบตรวจสอบการลอกเลียน วรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ์) ง่ายต่อการใช้งาน					
19. ระบบ Web OPAC ช่วยท่านในการ ค้นหาหนังสือที่ท่านสนใจ ได้ง่ายและ สะดวกต่อการใช้งาน					
20. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Thesis) ใช้ งานง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับ เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัย การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา	ระดับการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	5	4	3	2	1
ด้านการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ					
21. ท่านจะแนะนำให้ผู้อื่นใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการสืบค้น เพื่อใช้ในการ การทำงานวิจัย					
22. ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการสืบค้น เช่น ใช้ในการ ทำงานวิจัย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 22 ข้อ
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 1 ข้อ
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น
3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย
4. โปรดตอบทุกข้อตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดของท่าน

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นายอมร สมบุญญา

นิติระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา